

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 21 marca 1924 r.

w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Art. 1. Do art. 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) w brzmieniu, ustalonym w art. 3 noweli do tej ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 606), dodaje się, jako ustęp ostatni, następujące postanowienie:

„Urzędników Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej mianuje Prezydent Rzeczypospolitej za kontrasygnatą Prezesa Rady Ministrów”.

Art. 2. Art. 52 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej otrzymuje następujące brzmienie:

„O ile dobro służby tego wymaga, można przenieść urzędnika do innej miejscowości i na inne stanowisko służbowe nie niższego stopnia służbowego, w tej samej kategorii urzędników i w tym samym dziale zarządu państwowego.

Przeniesienia urzędnika dokonywa władza naczelna, względnie władza, bezpośrednio podległa władzy naczelnej, której przekazane zostało mianowanie na dane stanowiska służbowe. O ile na zasadzie art. 17 niniejszej ustawy mianowanie urzędników pięciu najniższych stopni służbowych przekazano kierownikom władz, bezpośrednio podlegających władzy naczelnej, przeniesienie tych urzędników z okręgu terytorjalnego kierownika władzy, który ich mianował, do innego okręgu terytorjalnego należy do władzy naczelnej.

Przy przeniesieniach z urzędu lub w drodze konkursu należą się urzędnikowi koszty przeniesienia.

Przy przeniesieniach na prośbę urzędnika przyznanie kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji właściwej władzy naczelnej.

Do przesiedlenia się należy urzędnikowi wyznaczyć odpowiedni termin i zwolnić go na odpowiedni czas od pełnienia służby, uwzględniając przytem jego warunki osobiste i rodzinne”.

Art. 3. Do art. 54 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej dodaje się, jako ustęp 4, następujące postanowienie:

„Urzędników pierwszych czterech stopni służbowych przenosi w stan nieczynny, względnie w stan rozporządzalności, Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów”.

Art. 4. W punkcie 4 art. 77 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej dodaje się po słowach: „z umniejszonym uposażeniem emerytalnym” słowa: „względnie odprawa”.

Art. 5. Do art. 84 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej dodaje się, jako ustęp ostatni, następujące postanowienie:

„Urzędnicy, przeniesieni w stan spoczynku, podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej z powodu występków służbowego, którego dopuścili się w czasie czynnej służby”.

Art. 6. Do art. 85 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej dodaje się, jako ustęp ostatni, następujące postanowienie:

„Te same kary dyscyplinarne mają zastosowanie do urzędników, przeniesionych w stan spoczynku, przy zachowaniu właściwości tej komisji dyscyplinarnej, której podlegali w czasie pełnienia służby czynnej”.

Art. 7. Do art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu, ustalonym art. 5 noweli z dn. 28 lipca 1922 r., dodaje się, jako ustęp ostatni, następujące postanowienie:

„Niższych funkcjonarjuszów Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej mianuje Szef tej Kancelarii”.

Art. 8. Przewidziany w art. 116 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu noweli z dnia 28 lipca 1922 r. termin dwuletni dla ustalenia urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych od wejścia w życie ustawy przedłuża się o jeden rok.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów *W. Grabski*